

406 000 000 000251
HUUHTANEN REIJO

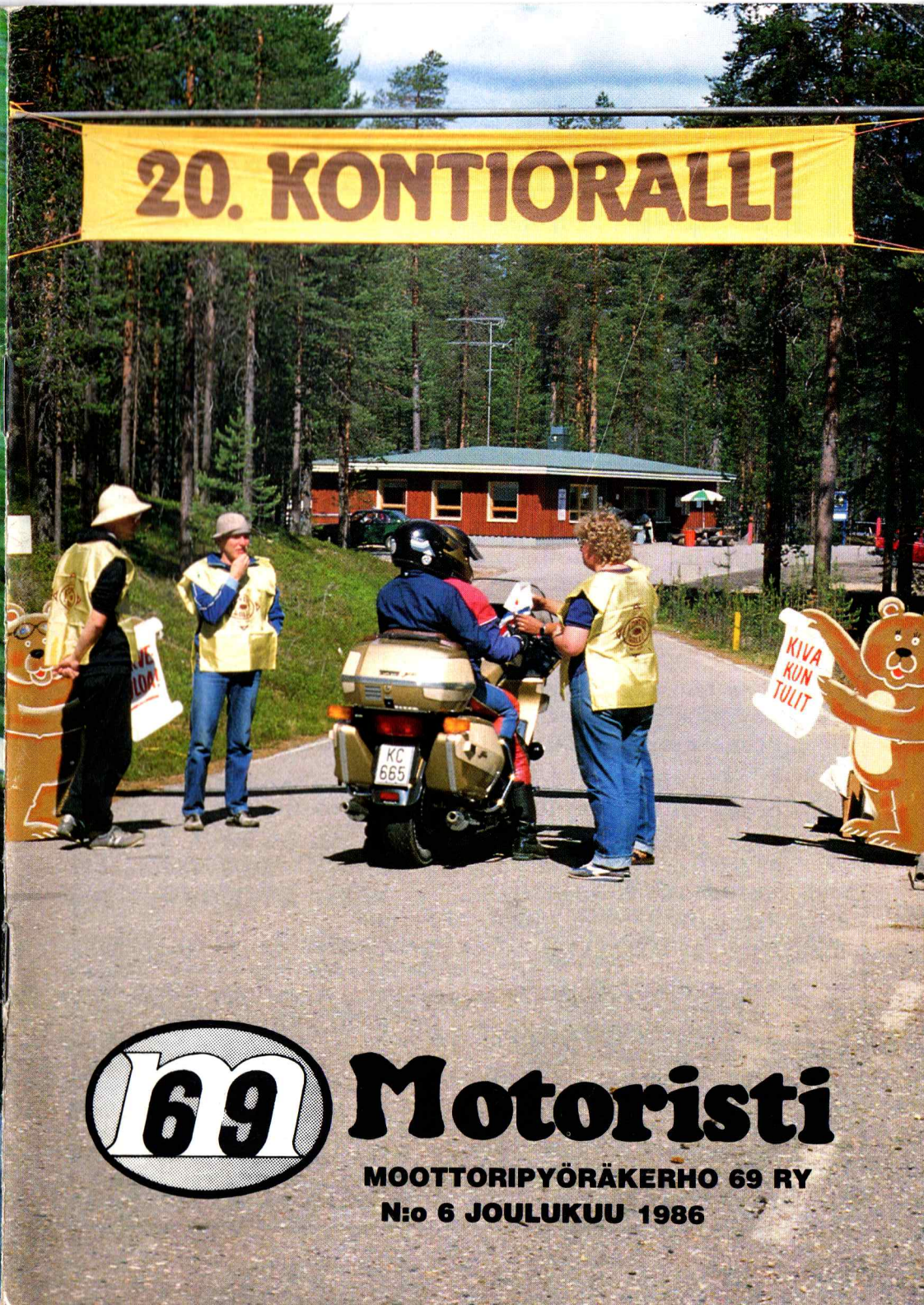
PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA

DUKKO-
JLKAISU

OFFSET - KOPPINEN OY

20. KONTIORALLI

69

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 6 JOULUKUU 1986

TALVIRALLI -87

6.-8.2.1987

Rallipaikka sijaitsee Pohjois-Karjalassa. Maksamalla osallistumismaksun 70 mk kerhon tilille 15.1.1987 mennessä, saat tarkat ajo-ohjeet perille.

Tällä 70 mk:n riistohinnalla saat mm. lauantaina ruokaa, lämmintä sellaista, sunnuntaina tukevan aamupalan, majoituksen puolijoukkue-teltoissa, mahdollisuuden avantouintiin (ellei järvi ole jäänytyn pohjaan asti) ja saunomista.

Paikalla myös puhvetti, josta saat kahvia, limpparia, tupakkia yms.

Pyritään myös järjestämään varaosapalvelua ja käynnistysapua. Lisätietoja voit kysellä iltaisin numerosta 973-801 560 Raimo Riionheimo.

Olisi mukavaa, jos ne rohkeat, jotka tuovat omat teltat tms. ilmoittelisivat etukäteen.

**MAKSA OSALLISTUMISMAKSU MP/69/
Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6, 00270 Helsinki
POSTISIIRTOTILI KO 426 781-0**

**TERVETULOA SUSIRAJAN TAAKSE,
MISSÄ LUNTA JA PAKKASTA RIITTÄÄ!**

JÄRKKÄÄJÄ

Raimo Riionheimo
Puntarikoski
80510 Onttola
Puh. 973-801 560

N:o 6 joulukuun 1986. 17. vuosikerta.
Ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-,
loka- ja joulukuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n
jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.: hallitus

Puheenjohtaja
Urpo Vaahtera
Maratonkuja 6 A 1
01280 Vantaa
Puh. k. 90-302 391

Varapuheenjohtaja
Pekka Kuoppala
Yrttimaantie 19
00730 Helsinki
Puh. k. 90-365 107
klo 18.00—20.00

Kassanhoitaja
Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6
00270 Helsinki
Puh. k. 90-412 492

Varajäsenet
Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa
Puh. k. 90-821 358

Jouko Mäenpää
Tuomikuja
63400 Alavus As.
Puh. k. 965-200 31

Timo Ylä-Mononen (EAK)
Ylimännynkatu 32 A
33580 Tampere
Puh. t. 931-345 66

Erkki Ahola
Koskelankatu 44
35800 Mänttä
Puh. k. 934-494 65

Kerhotavaramyynti
Hannu Impola
Kilorinne 10 A 11
02610 Espoo
Puh. työ 90-567 3133

Kerhoisäntä
Jouni Valkeejärvi
Satamatie 1
35700 Viippula
Puh. k. 934-446 32

Sihteeri Jäsenasiat
Hanna Kinnunen
Koudantie 15 B
00760 Helsinki
Puh. k. 90-381 373

Päätoimittaja
Aki Oura
Viipurinkatu 7 C 30
00510 Helsinki

Toimitussihteeri
Annukka Kuoppala
Viipurinkatu 8 B 78
00510 Helsinki

Toimittajat
Eero Mikkola
36160 Siitama
Taavi Hiltunen
Keskustie 52 B 5
35300 Orivesi

Jussi Pursiainen
28680 Pori
Paarnoori

Maarit Seppälä
Orivedenkatu 8 C 57
33720 Tampere

Petri Lindgren
Ahmoon kylä
03620 Karkkila

Kerhon postisiirtotili
numero 426 781-0

HYVÄÄ JOULUA JA RAUHALLISTA UUTTA VUOTTA 1987!

Olemme taas eläneet vuoden ainutkertaista elämäämme iloineen ja suruineen. Kokonaisuus on mielekäs vain silloin, kun sen kudokseen sisältyvät kaikki värit.

Voidakseen nauttia siitä täysin sydämin on oltava rohkeutta elää syvästi, nöyryyttä aistiakseen sävyt ja rakkautta antaakseen, jotta voisi saada.

Me motoristit olemme voimakkaasti yksilöitä. Muuten emme olisi tämän

harrasteen parissa. Toivottavasti olemme myös yhteisön jäseniä, sillä vain siten kokonaisuus on enemmän kuin osiensa summa.

Toimituksessa on vallinnut voimakas yhteenkuuluvuuden henki niin jäsenistön kuin kolleegojen kesken. Olkoon tämä MP 69:n henki mukana myös tulevana vuonna.

Hiljentykäämme aistimaan Joulun Rauhaa ja kasvamaan Uuteen Vuoteen 1987. Toimitus kiittää Teitä kaikkia yhteisestä menneestä ja toivottaa kaikkea hyvää tulevalle.

Toimituksen väki

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Asenteita, onko niitä?

koppalakkipäinen on ainakin jäänyt muistini lokeroihin hyvin elävänä jyrsemään. Poliisia varmasti moni minun koulukavereistani pelkääkin. On syytäkin; eihän mahdollinen onnettomuus ole mitään sen rinnalla jos vaikka poliisi kirjoittaa rikesakkomääräyksen. Alakansakoulujen ja autokoulujen liikennekasvatusta ollaankin jo muuttamassa, nyt pitäisi vielä saada vanha koirakin opetuksi istumaan. Sarvikuonot, perhoset ja sydämenkuvat kuitenkin yksin eivät saa asenteita muuttamaan. Ovatko ne sitten edes auttamassa muutoksiin, mene ja tiedä. Meitä on puolitoistatuhatta motoristia, jotka voimme antaa asennekasvatusta kanssamatkustajillemme olemalla rehtejä tielläliikkuja. Tehkäämme se. On vähän turhan kovaa koirakoulua, jos päättäjät ottavat todesta sen liikennerradiossa vilahtaneen ehdotuksen moottoripyöräilyn lopettamiseksi talvisaikaan. Millä me sitten TALVIRALLIIN menisimme? Pystymettä oli syksyn ja koko tämän vuoden viimeinen kokoontuminen. Mikkelin pojat olivat löytäneet perinteitä vaalivan telttailumaaston; rahkasammalta ja siihen imeytyneitä VETÄ. Sää oli leppeä eikä luvattua lumisadetta kuulunut. Lumisateen uhka ja normaalista poikkeava, viikkoa myöhäisempi ajankohtakaan eivät aiheuttaneet sanottavaa osanottajakatoa. Aivan mukavaa saunoineen kaikkineen.

Joulu on jo melkein autotallin nurkalla joten:
Hyvää Joulua ja Onnea Ensi Vuodelle!

OSKU

Taakse jäänyttä elämää on taas kohta vuosi -86. Toivokaamme Joulupukilta terveellisempää ensi vuotta. Tänä vuonna on nimittäin liian moni motoristi joutunut liikenteen uhriksi. Iso-kenkäiset liikennepatruunat puhuvat uhrimäärien puolittamisesta. Liikenneturvallisuuden edistämiseksi tehtäisiin siis vain niin paljon, että saataisiin kuolleiden määrä putoamaan puoleen. Utopialtahan se tuntuu, ettei liikenteessä kuolisi yhtään ihmistä, mutta se yksikin on aina liikaa. Katsoisin, että päämäärät voitaisiin asettaa sinne utopioiden lähelle ja pyrittäisiin hammastahnamainoksen sanontaan "ei yhtään kuollutta tällä kertaa".

Eri lehtien palstoilla olen havainnut keskustelua liikenneturvallisuustyön tapojen paremmuudesta. Asennekasvatus on heitetty miltei romukoppaan. Ei kuulemma mene junin kaaliin enää asenteiden jyväset. Täytyy myöntää, ettei sen sarvikuonon näkeminen antanut ensinäkemällä mitään viitteitä liikennekulttuuriin. Eikö se kuitenkin ole asennekasvatusta mitä meille on koulussa ja autokoulussa ammenettu eri kokoisilla kauhoilla. Se LIIKKUVAN ladonoven kokoinen

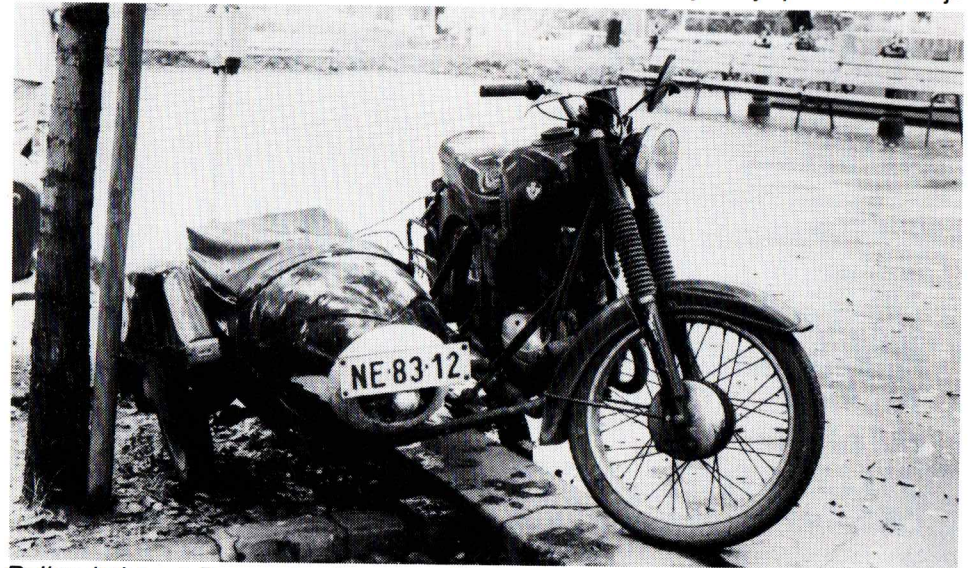
RUSKAVIIKOLLA UNKARISSA

Vuoroin vieraisa käydään, on sanonta. Tuskin olisi tullut Unkariin lähdettyä, ellei minua äkikseltään olisi temmattu unkarilaisen tohtorin oppaaksi, kun hän halusi tutustua "todelliseen" maaseutuelämään ja metsien hoitoon ja käyttöön Suomessa. Lupasi järjestää vastaavasti kierroksen Unkarin maaseudulla ja metsäalueilla, jos lähtisin Unkariin. Eipä ole syytä katua, niin antoisa oli viikko veljeskansan parissa. Vielä enemmän olisi saanut irti jos olisi taitanut saksaa. Monet jokapäiväiset asiat piti selvittää käsikielellä. Parin Budapestin päivän aikana "tuppauduin" turistiseurueiden mukaan kohteissa, jos niillä oli englanninkielinen opas. Näin sai hiukan syvemmän kuvan tästä mahtavan kaupungin historiasta kuin vain katsellen. Isossa hotellissa olin ainoa suomalainen venäläisten ja saksalaisten joukossa. Eipä niiltä tahoilta tuttavuutta tarjottu, jos ei kättä tukaan. Oman jännitteensä tälle

viikolle antoi, että 1956 kansannoususta tuli kuluneeksi 30 vuotta. Varsin arka asia se rytkä, jossa tankit "suolasivat" 30.000 kapinallista ja jolloin lähes 200.000 pakeni maasta.

Unkarissa käyneet motoristituttavat ovat kertoneet, että ruoka on suu-remmoista ja halpaa, ja palvelut pelaavat. Sen totesin itsekin, sinne ei painonvartijan kannata mennä pitemmäksi aikaa, niin on herkkua monenlaista. Perhekäynneillä vieras suorastaan hemmotellaan herkuilla miltei liikuntakyvyttömäksi. Viikon antoisin osa oli puolentoista vrk. kierros eteläisessä ylen vehmaassa Unkarissa. Helsinkiläisen motoristituttavan järjestämänä yllätyksenä oli Suomessakin hyvin tunnetun elokuvaohjaaja Istvan Szintain ilmestyminen hotellini. Hän vei minut vieraanaan varsin monipuolisiin nähtävyyksiin ja kokemuksiin.

Lokakuun lopun viikko Unkarissa oli yllättävän kylmä ja puiden ruska jo

Paljon kokenut Pannonia-sivuvaunu Budapest 20.10.-86

lopuillaan. Moottoripyöräilijöitä näki liikenteessä minimaalisen vähän, etupäässä työmatkoilla. Eteläunkarilaisessa kylässä tuli vipinää poikajoukkoon, joka oli nuoren MZ-pyöräilijän ympärillä. Jätin heille muutaman Motoristin numeron. Viime talvirallin numero heitä tuntui varsin hämmentävän.

Menkää hyvät motoristit Unkariin, se maa kannattaa katsoa ja sen elämänrytmissä joku päivä elää.

Siitaman Eero

P.S. Elokuvaohjaaja Szintailla oli nuoruudessaan Pannonia-pyörä, jota hän lämmöllä muisteli.

MYYDÄÄN

Miehille, jotka kulkevat omia polkujaan: **HONDA XL 500 S 1981**, kaikki on ajettu, mitä on mittarissa (18 000 km)

Puhelin 964-733 120

MYYDÄÄN

Kakstahti **KAWA 750 cc 1972**
HARLEY DAVIDSON 1000 cc -23
HONDA 750 K7 käyttöönnotto -80
 Ostan hyväkuntoisen vähän ajetun **bokseribemarin, 1000 cc**, matkavarustuksella. Hintaluokka 25—30 tuhatta markkaa.

Puhelin iltaisin 964-847 639

**SEURAAVAN
 NUMERON
 AINEISTO
 15.1.1987
 MENNESSÄ**

KESKUSTELUA

NE TODELLISET KONTIOT

Kerholehtemme välityksellä haluaisin julkituoda mielipiteeni Kontiorallissa vuosittain vanhimmalle osanottajalle annettavasta "karhusta".

On toki hyvä, että "karhun" saa myös sellainen vanhin, jolle em. pystiä ei vielä ole annettu. Mutta kyllä karhu pitäisi antaa myös paikalla ollelle todella vanhimmalle osanottajalle, olkoonkin, että on saanut sen jo kaksikymmentä kertaa.

Onhan tosiasia, että iän myötä jää moottoripyöräily monelta minimiin tai peräti kokonaan pois. Pieni prosentti ajaa enää esim. kuusikymmentä täytettyään, ja jos ajaa, täytyy varmaan ottaa huomioon monta asiaa enemmän kuin jonkun kaksikymppisen kaverin. Siksi, jos joku "kontio" ajalee, hänelle kunnia Kontioiden kokoontumisissa. Vai käykö vielä joskus niin, että tulee se Kontioralli, jossa iältään nuorin osanottaja saa vanhimman osanottajan palkinnon! Ajatelkaapas!

Eipä silti, ei siitä Kontiorallista tarvitse mitään Suomen Vanhainkotiyhdistyksen motorisoidun joukkueen kokoontumisajoa tehdäkään.

*terv. Hessu
 Kempele*

GUZZIKUSKIT HUOMIO!

MOTO GUZZI-kerhoa ollaan perustamassa. Asiasta kiinnostuneet lähettäkoot informaatiota itsestään ja pyörästään puhelimitse tai kirjeitse allekirjoittaneelle.

Tapio Sarin
 Itämerenkatu 18
 33400 Tampere
 puhelin 931-465 659

UUSI HALLITUS JA TOIMITUS

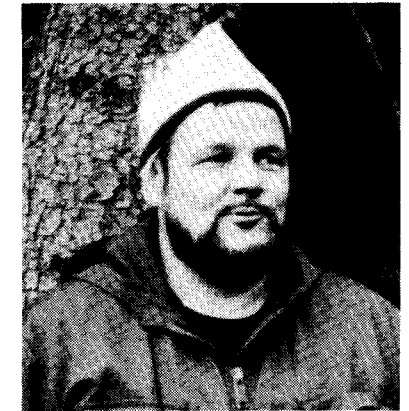
Puheenjohtaja
Osku Vaahtera

Innokas EAK-mies, joka aloitti pyöräilyuransa Suzuki 250:n satulassa. Poikansa Ilkan kanssa puuhailemisensa lisäksi kirjoittelee pj:n palstaa ja ajalee BMW R 100:lla. Aktiivijäsen vuodesta 1981.

Sihteeri
Hanna Kinnunen

Sihteröi jo toista kautta pitäen miesjoukon kurissa ja papereissa. Hannan ajopeli on Yamaha XT 550 ja ajeluissa Juha-mies usein mukana. Jäseneksi Hanna liittyi 1983.

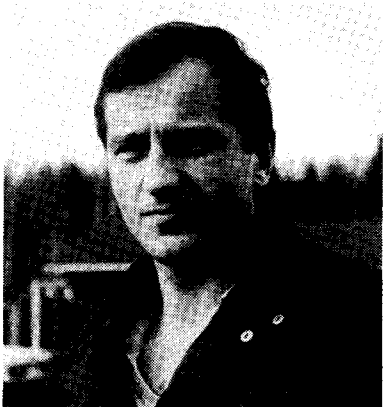
Varapuheenjohtaja
Pekka Kuoppala

Mies pistää tuulemaan jo toista kautta hallituksessa ja on erityisesti kerhomie pr-mies. Aloitti Honda 750:lla ja ajalee nykyään BMW K 100:lla vaimonsa kera jopa mökille kalastelemaan. Antoi äänensä kerhon jäsenistön käyttöön vuonna 1980.

Kassanhoitaja
Veli-Matti Kaipainen

Kassalippaan avaimet ensimmäistä kautta hallussa ja muutenkin tarkka poika. Yleisurheilutuomari ja kova lukemaan ja valokuvaileekin. Ajokki Moto Guzzi 750 ja jäseneksi 1984.

**Varajäsen NMR
Guy Wikström**

Kerhomme kansainvälinen hahmo, joka sekä ajaa että palloilee sujuvasti. Mies nähdään yleensä kaikissa kokoontumisissa perheineen ja ajalee BMW K 75:lla. Jäsen jo vuodesta 1973.

**Varajäsen
Jouko Mäenpää**

Mies Pohjanmaalta, joka ajalee Tuutilla ja harrastaa juoksua, talvella hiihtoa ja kovilla pakkasilla tennistä. Vettää Kontio -87 porukkaa ja jäseneksi liittyi jo 1976.

**Kerhotavaramyynti
Hannu Impola**

Jo Angelissa paitoihin sekaantunut motoristi, jonka kauppamiehen elkeet huomattiin ja värvättiin jäsenistön palvelijaksi. Ajalee Husqvarna 250:llä ja hoitelee Markus-poikaansa. Jäseneksi vuonna 1981.

**Varajäsen
Erkki Ahola**

Nuorisoministerimme, joka par'aikaa opiskelee joukkojen johtamista RUK:ssa Kattilaisten suunnassa. Aloitti Honda SL 125:lla ja nykyään Suzuki DR 600 vie miestä...? Jäseneksi 1984.

**Kerhoisi
Jouni Valkeejärvi**

Ikääntynyt nuorisoministeri, joka ajalee Yamaha XZ 550:n lisäksi veneellä ja vesisuksillakin. Trial-entusiastti ja täyspainoinen motoristi, joka liittyi joukkoomme vuonna 1982.

**Varajäsen EAK
Timo Ylä-Mononen**

Koulutusmiehemme, jonka harteilla EAK tuntuu istuvan hyvin. Harrastaa koneita ja uintia kesät talvet. Ajalee Honda VS 100:lla ja liittyi kerhoon 1984.

**Päätoimittaja
Aki Oura**

Toista kautta lehden tekemistä opiskeleva ja toimitussihteeriä kouluttava pintaliittäjä. Aloittanut Yamaha 80:llä metsissä kaatuillen ja päätynyt TR1 kanssa kaatuilemiseen. Sen vuoksi muita harrastuksia runsaasti. Jäseneksi 1982.

**Toimitussihteeri
Annukka Kuoppala**

Ensimmäistä kautta lehden tekemistä opiskeleva talousihme. Varapuheenjohtajan toimia seuranneena innostui kerhotyöstä ja odottaa /vaatii jäsenistöltä palautetta ja juttuja/kuvia Motoristiin. Hoitelee myös aineistojen palautukset. Ajalee Honda CM 400:lla ja jäseneksi 1984.

**Toimittaja
Eero Mikkola**

Toimittaja nyt jo lainausmerkein. 12 vuoden aktiivi Motoristin avustaminen Turusen Aimon kumppanina on takanapäin. Setäikään tullessa osallistuminen kokoontumisiin jää yhä vähäisemmäksi. Arkisatossani on kylläkin 5 mappia moottoripyöräilyn vaiheisiin liittyvää aineistoa 1950-luvulta nykypäiviin. Sieltä ehkä löytyisi jotain, joka voisi olla kiinnostavaa nyky-motoristeillekin.

On ollut ratsumiehiä ilman hevosta, motoristitoimittaja on ollut ilman omaa pyörää. Motoristi minusta tuli puoli pakosta 1950-luvun nuorisotyön parissa, kun Suomessa pärjisi 120.000 Jawa ja sen kaltaista. 1970-luvun vaihteessa minut vedettiin mukaan kirjoitustaitoni vuoksi motorismin uutta aaltoa puolustamaan. En oikeastaan halunnut kuusysin jäseneksikään, vaikka alkuajoista saakka sen vaiheissa olin tavallani mukana. 1972 minut sitten kirjattiin jäseneksi. Opin olemaan pelkäämättä moottoripyörän kyydissä, kun Oriveden moottorikerhon maan kärkita-soa olleet pojat 1950-luvulla joskus kyyditsivät nuoriso-ohjaajaa, että kurvissa poski ruohikkoa pyyhki. 1970-luvun alun isot uudet Bemut olivat ihannepyöriä ja oli muutama kaveri, jotka kyytiin ottivat. Fotokin on sellaiselta retkeltä. Kypäräpakkoa ei silloin ollut eikä vauhtirajoitustakaan. "Motoristina" eläminen muiden motoristien mukana on antanut valtavan määrän tuttavuuksia Suomessa ja ulkomailla, maailmankuva ja ihmistuntemus on lisääntynyt. Iän mukana on alkanut arvostaa yhä enemmän veteraanimotoristeja, jotka vaalivat moottoripyöräilyn historiaa ja elvyttävät vanhat romut "eläviksi" kulkuneuvoiksi.

Itse olen pelastanut tuohon joutumasta melkoisen määrän vanhaa mp-vaatetusta.

**Toimittaja
Taavi Hiltunen**

Pyynnöistä huolimatta kuvaa/tekstiä emme saaneet. Kuulunut lehtemme toimituskuntaan vuosia. Jäseneksi 1977.

**Toimittaja
Jussi Pursianen**

Motoristia säännöllisen epäväginäisesti kummallisilla kirjoituksillaan pilaava aputoimittaja on harrastanut moottoripyöräilyä oman muistamansa mukaan noin vuodesta 1961, jolloin sai jotenkin hankituksi Royal Enfield 350 Bullet-nimisen tekniikan ihmeen. Sen jälkeen on ollut jos jonkinlaista rakkinetta ajokkina, kunnes hän lopullisesti degeneroitumisen seurauksena siirtyi BMW-nimisiin laitteisiin, ja naapurien puheiden mukaan aikoo poksereissa pysyäkin. Kerhoon liittymisvuottakaan hän ei enää muista, vaikka muuten onkin vielä melko virkeä ja kuivempina kesinä ajaakin melkein lähes 5000 km, mitä nyt muilta vielä joutavimmilta harrastuksiltaan + työltään ehtii.

**Valokuvaaja
Petri Lindgren**

Miehemme kameran takana, josta ei yleensä kuule eikä näe, siis miehettä, mitään. Kuvia tulee ja muuten on hiljaista. Kova poika ajelemaan veliporukassa ja jäseneksi liittymisestäkään emme ole tietoa saaneet. Toivottavasti tapaamme hänet viimeistään seuraavan kuvajutun kuvia tarvittessamme.?? Jäseneksi 1978.

**Toimittaja
Maarit Seppälä**

Toimituksen tamperelainen talonrakentaja ja EAK-kouluttaja. Kirjoitellut juttuja lehtemme jo vuodesta -84, valokuvaa ja laittaa ruokaa muiden luovien harrasteiden ohella. Ajelee Honda CX 500:lla ja jäseneksi 1982.

Teksti: Aki + Annukka + hlöt itse
Kuvat: Osku + hlöt itse

JUMBO RUN

Ahvenanmaa 1986

Jumbo Runin-sivuvaunumoottoripyöräilijöiden ja vammaisten yhteinen retkipäiväidea on lähtöisin Englannista, missä on jo jumboiltu 25 vuoden ajan. Suomessa oltiin asialla toista kertaa, nyt Ahvenanmaalla, Notvikenin leirintäalueella, Eckerössä. Mukaan oli lähtenyt 48 sivuvaunupyörää, joista parikymmentä Ruotsista. Motoristit perheineen ja seuralaisi-

neen saapuivat leirintäalueelle perjantaina, lauantaina tulivat retkikumppanimme, vammaiset eri laitoksista, bussillaan. Sitten päästiinkin asiaan; aloitettiin moottoripyöräajelun valmistelut. Pyörät lähtövalmiiksi jonoon ja valitsemaan kuka kenenkin kyytiin lähtee. Kunhan sopiva pyörä oli valittu, piti vielä sulloutua kypärään. Joillekin retkeläisille ajatus tun-

tui olevan vieras, mutta lopulta oltiin valmiita lähtöön. Letkamme oli yli kilometrin mittainen, mikä sekini lisäsi ajamisen viehätystä, harvoinhan sitä näin isolla porukalla ollaan liikkeellä. Ahvenanmaan moottoripyöräkerhon motoristit varmistivat risteyksissä, että letkamme säilyi yhtenäisenä. Hännänhuippuna moottoripyöräilijöiden jälkeen tuli bussi, jossa körötteli hoitajat sekä motoristien perheenjäsenet. Reitti kierteli Ahvenanmaan maaseutuja ja poikkesi myös Maarianhaminan halki. Ajovauhti oli leppoisa ja meno muutenkin mukavaa. Välillä tietysti syötiin, sillä eihän se olisi retki eikä mikään, jos näliässä reissattaisiin. Iltapäivällä vietettiin vielä kahvitauko Kastelholman luona.

Ajomatkaa kertyi kaiken kaikkiaan ihan kunnioitettavat 130 kilometriä. Leirintäalueelle palailimme noin kello 17.00 aikaan.

Iltaa vietettiin vapaamuotoisesti seurustellen, makkaraa paistaen ja tanssien. Musiikista vastasi vammaisten oma orkesteri, soitannosta ei musisoinnin riemua puuttunut.

Jumbo Runista on tullut 25 vuoden aikana kaikkein suosituin sivuvaunukokoontuminen. Ruotsissa on viime

vuosina ylitetty jo 150 vaunupyörän määrä. Seuraava Jumbo Run onkin sitten Lahdessa toukokuun 22.—24.1987.

Tapahtuma on samalla mainio prtilaisuus joka kirkastaa yleisesti moottoripyöräilyn kuvaa, etenkin sillä paikkakunnalla, missä se järjestetään. Myös tiedotusvälineet ovat löytämässä Jumbon myötä uutta kerrottavaa motoristeista. Ja mikseivät olisi. Kadunmies huomaa nopeasti, että myös moottoripyöräily voi olla koko perheen harrastus, josta lapset tuskin nauttivat vähiten.

Jumbo Runin järjestäjänä toimii vastaisuudessa Suomen Sivuvaunuyhdistys ja Kehitysvammaisten Liitto yhteistyössä.

Suomen Sivuvaunuyhdistys on pyörähtänyt mukavasti käyntiin. Jäseniä oli marraskuussa jo yli 120 ja oma kerholehti VAUNU on jo nähnyt päivänvalon. Jumbon lisäksi SSY:llä on myös tavanomainen kokoontuminen elokuussa. Viime kesänä se oli Maisansalossa ja keräsi 35 sivuvaunupyörää.

Yhdistyksestä kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä: Heikki Arvelin, 17129 Paimela, Puh. 918-873 328.

MP 69:n VUODEN 1986 VÄRIKKÄITÄ VAIHEITA

Etappeja oli meillä monta,
yrityskin joskus mahdotonta,
kaikki kuitenkin on voitettu,
ilot, surut nuotioilla soitettu,
nyt on hetki muistojansa verrata
ja ystävien kanssa vuoden meno kerrata.

*Teksti: Aki,
Värikuvat: Maarit, Leena, Vesa, Veli-Matti*

5

ETAPPIAJO 31.5.—1.6.1986

Etappiajo alkoi aurinkoisissa merkeissä. Kuten lähes koko kesän, myös tuona kyseisenä viikonloppuna oli lämmintä ja aurinkoista. Niinpä jo kokoontumispaikalle Evon metsäopistolle ajo olikin yhtä juhlaa. Emmehän vielä silloin tienneet, että edessämme tulisi olemaan vuosisadan paras kesä moottoripyöräilijän kannalta.

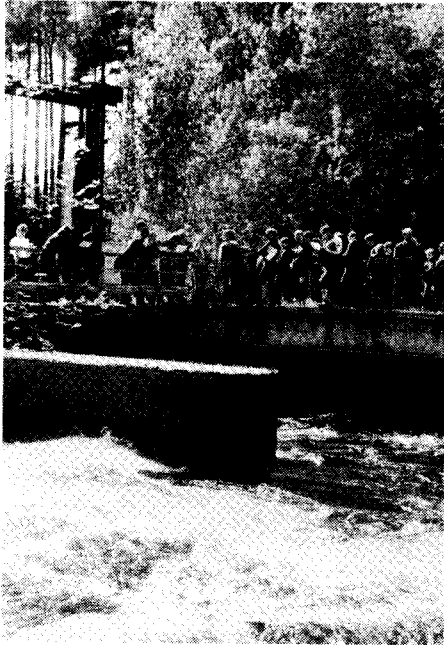
Oppaanamme Evolla oli Jyrki Järvelin. Asiantuntevasti hän metsäopistoa ja sen toimintaa esitteli, ainakin allekirjoittaneelle oli yllätys, että opiskelemaan pääsee vain alle kymmenen prosenttia pyrkineistä. Kierroksen jälkeen meille oli järjestetty ruokailumahdollisuus ja hyvin se kalakeitto kaikille maistuikin.

Ruokailun jälkeen ajelimme Kalkkisten kanavalle. Tämänvuotisen ajelun järjestäjät olivat valinneet tutustumiskohteet siten, että niille pääsi useaa reittiä. Vaihtoehtoja oli tarjolla asfalttiteistä pieniin sorapätkiin. Kutsussakin jo luki: "Vaihtoehtoja myös soratiehirmuille". Mutta taas kerran nähtiin, ettei se hiekkatiellä vaadi välttämättä enduropyörää: ainoa enduro "soratiehirmujen" joukossa oli Saarenheimon Pertsan XLV. Tosin kerran meinasi tulla tenkkapoo eteen, kun puu oli kaatunut tie yli, mutta selvittiinhän siitäkin — tyylikkäästi (?) oja kiertämällä. Katso väriaukeamaa!

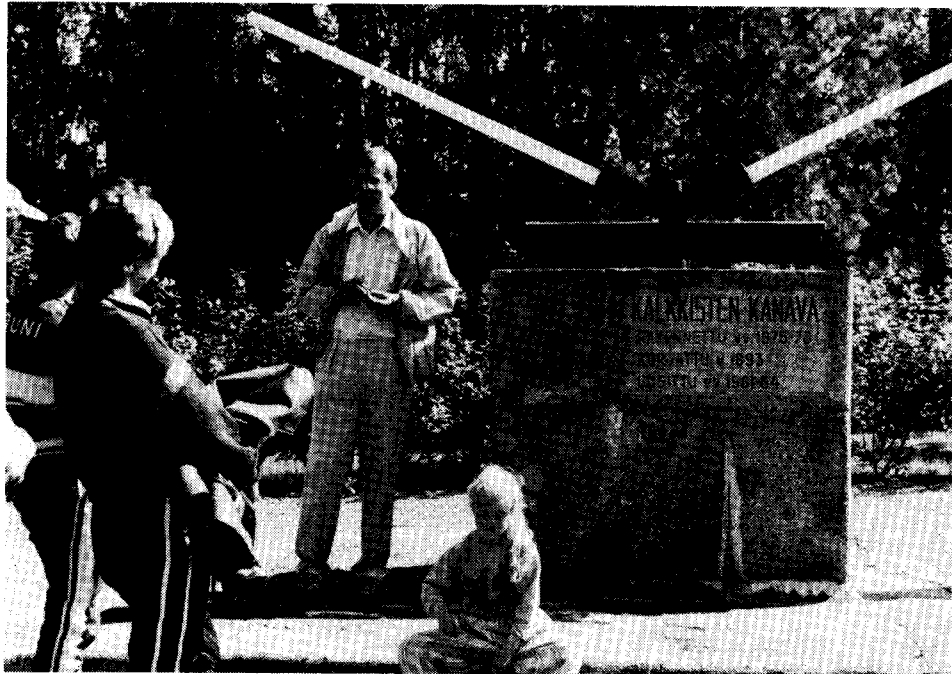

Pulkkilanharju, jonka yli ajoimme, oli todella upea näky, alkukesän loistossaan auringonpaisteessa. Seuraava etappi oli Kalkkisten kanava, jossa aluksi tutustuimme sulun toimintaan ja tämän jälkeen Asikkalan kunnan elinkeinoasiamies jakoi meille yhteystietoa kunnasta. Tarpeellista kaikki sinänsä, taas tutustuttiin yhteen kolkkaan omaa maataamme.

Kanavalta ajelimme oppaan johdolla Kalkkisten koskelle. Siinä sitä riittikin ihmettelemistä: näytti aivan siltä, että vesi olisi virrannut molemmista suunnista sillan alle! Ainoa selityshän tälle ilmiölle on, että sillan alla on reikä, johon tuo kaikki vesi menee. Tai ainakin se oli ainoa selitys, jonka siihen hätään keksimme.

Kalkkisten koskella saimme tietää seuraavan etapin, joka sitten osoittautuikin viimeiseksi. Ja sehän oli Tammijärven mäkitupalaismuseo Luhangan lähellä. Museoon on koottu nimensä mukaisesti vanhoja tupia sekä myös vanhaa esineistöä. Mahtoiko näkemämme torakka olla sekin "museoitu"...? Oppaamme oli todella asiantuntija alalla, häneltä löytyi vastaus sellaisiinkin kysymyksiin, joita emme edes älynneet esittää.

Mieheltä riitti juttua todella loputtomiin ja todella vieläpä mielenkiintoista. Voisitko kuvitella asuvasi tuollaisessa tuvassa? Viimeiset asukkaat ovat asuneet niissä vielä kuusikymmentäluvulla.

Yöpymispaikaksi oli järjestetty Joutsan Oravankiven leirintäalue. Suurin osa nukkui mökeissä, jotka olivat todella edullisia, mutta pystyttivät jotkut teltatkin. Iltana kului saunomisen, makkaranpaiston ja seurustelun merkeissä. Ja kun lopulta ryömi makuupussiinsa, tiesi ettei taaskaan lähtenyt turhaan. Kiitokset järjestäjille!!

P.S. Motoristissa on ihmetelty kevään tapahtumien vähäisiä osanottajamääriä. Joku oli etappiajosta kuullessaan todennut: "Eikös se Kevo ole niin kaukana...?"

Maarit S.

TRIAL-KISA 30.—31.8.1986

Kuusysin jo perinteiseksi muodostunut Trial-mestaruuskilpailu ajettiin elokuun viimeisenä viikonloppuna Virroilla, Lakarin leirintäalueella. Tapahtuman junailijana, ratamestarina ja tuomarina toimi "pikku-Jouni" eli nykyinen kerhoisi. Tekemistä kerrakseen yhdelle miehelle, mutta paineet eivät näkyneet päällepäin, jos niitä olikin.

Jaksoja kisassa oli yhdeksän. Kilpailu muodostui siis, sekä henkisesti että fyysisesti raskaammaksi kuin aiempina vuosina pidetyt. Henkisesti sen vuoksi, että kilpailijat saivat toinen toistaan pahemmista ryteiköistä selvittyään — aiheellisesti — pelätä, odottaako edessäpäin jokin vielä kauheampi. Tosin voittajakolmikko osoitti ammattilaisuutensa, he eivät seuraavan jakson nähtyään vavisseet kuin haavanlehdet syysmyrskyssä, vaan tarttuivat tyyneästi ohjaustankoon ja ajoivat jakson läpi. Mikä meistä monista vaikutti suurin piirtein maailman kahdeksannelta ihmeeltä, etenkin sen jälkeen, kun olimme löytäneet itsemme mitä omituisimmista asennoista sellaisista paikoista, joihin ei alunperin ollut tarkoitustakaan mennä. No, lohdutukseksi kaikille paikallaolijoille muistutettakoon mieleen vanha sananlasku naurun vaikutuksesta elinikään. Vielä muutama Trial-kisa ja ajamme moottoripyörällä vielä ensi vuosisadan puolessavälissä! Olettaen tyysti, että silloin on moottoripyöriä...!

Ne taas, jotka eivät olleet paikalla, saanevat kuitenkin ainakin muutama kuukauden lisää elinikää katselemalla kuvia, joissa taitaa välillä toteutua sanonta: "Pyörä vie miestä, eikä mies pyörää".

Viimeiseen jaksoon Jouni oli tainnut tiivistää useimpien kilpailijoiden edellisvuosien kisoista jääneet paina-

jaisunet. Ensin kävelimme - allekirjoittanut onneksi hyvissä ajoin keskeyttäneenä - hirveässä ryteikössä pitkin metsiä ainoana toivona trialpyörän jäljet, jotka näkyivät aina silloin tällöin. Lopulta tulimme pienelle purolle, joka alkoi vaikuttaa huomattavasti suuremmalta ja pelottavammalta, kun tajusimme, että jakso kulki kivikkoista puronpohjaa pitkin tarjoamatta minkäänlaista mahdollisuutta pakenemiseen. Tästäkö lie johtunut, että suuri osa kilpailijoista jätti suosiolla jakson aloittamatta ottaen täydet pisteet. Toisaalta taas jyvät erottuivat akanoista suorittaen jakson täysin virheettömästi. Kukaan ei valitettavasti kaatunut, mitä ainakin kaikki kameran omistajat innolla odottivat.

Kilpailun jälkeen odotti lämmin sauna, joka taisi olla hyvään tarpeeseen monituntisen hikisen urakan jälkeen. Illalla jaettiin palkinnot ja tietenkin istuttiin grillikatoksessa tulen ympärillä. Keli ei motoristeja tuona viikonloppuna suosinut, vettä satoi aika ajoin runsaastikin, mutta emmehän me ole sokerista tehtyjä. Mukavuudentuntua toi mökkimajoitus, kun kenenkään ei tarvinnut kasata aamulla likomärkää telttaa.

Sunnuntaina alue tyhjentyi hyvissä ajoin, sitä mukaan kun mustelmaiset lihakset vertyivät. Leirintäalueen hoitajapariskunta oli hyvin tyytyväinen motoristivieraisiin ja aluetta voikin hyvin suositella matkamotoristeille, jotka etsivät yöpymispaikkaa tuolta suunnalta. Alue on avoimna 1.6.—30.9. tosin myös poikkeavat ajat voidaan etukäteen sopia. Paikalla on 33 kappaletta 4—6 hengen mökkejä, joista viidessä on sauna. Lisäksi on kaksi erillistä rantasaunaa, tietysti grillikatoks, keittokatos ym. mikä on tuonut alueelle ★★★. Pinta-alaakin on 12 hehtaaria, mikä mahdollisti trial-kisankin järjestämisen kokonaan leirintäalueen metsissä.

Maarit S.

KUVAT KERTOKOON LOPUT...

Miehet		
1 Jouni Uski	Kolho	7
2 Otto Lindgren	Karkkila	9
3 Pekka Kulju	Tampere	11
4 Pertti Levander	Jokioinen	12
5 Rauno Honkamäki	Keuruu	15
6 Vesa Tuominen	Harjavalta	16
6 Kyösti Honkanen	Savonlinna	16
8 Timo Rajakangas	Tampere	18
9 Keijo Lumme	Jokioinen	19
9 Timo Kaunisaho	Nurmijärvi	19
11 Timo Ylä-Mononen	Tampere	20
11 Timo Jaatinen	Juuka	20
11 Antti Kortesus	Juupajoki	20
14 Risto Mäkinen	Tampere	25
15 Lasse Tommola	Espoo	28
15 Kari Hanski	Tampere	28
17 Jaakko Laurila	Röykkä	29
18 Matti Hukkanen	Kotka	31
19 Kaj Ekblad	Helsinki	32
20 Urpo Vaahtera	Vantaa	36
21 Tommy Westlin	Vantaa	38
22 Bo Nyqvist	Helsinki	41
Timo Kannisto	Tampere	Kesk
Sauli Nissinen	Tampere	Kesk
Naiset		
1 Virva Nyqvist	Helsinki	20
Marja Ekblad	Helsinki	Kesk
Maarit Seppälä	Tampere	Kesk

Jalat irti maasta, muuten ei pääse palkinnoille...

Yrittäkääpä löytää mies ja menopeli, vaikeinta arvata kuka kukkia haistelee...?

Niin sitä pitää, ettei näreet silpoudu...

Hymy kun ei hyydy eikä vähään tyydy...

Kuvat: Veli-Matti Kaipainen
Teksti: Aki

MOTOPOSTIA

Moottori- pyörät häkkiin

Ruotsissa on rekisteröity 240.000 moottoripyörää. Niitä varastetaan vuosittain noin kolmetuhatta. Lisäksi ilkeältä ja osien anastaminen pyöristä on vakava ongelma.

Nyt läntisen naapurimme kiinteistön omistajien liitto on yhdessä solnalaisen Larm Assistans-nimisen turvallisuusalan yrityksen kanssa kehittänyt tallin moottoripyörille. Se on valmistettu teräsverkosta ja muistuttaa isoa koirankuljetushäkkiä. Kolme tallia vie yhtä paljon tilaa kuin yksi auton paikoitusruutu. Häkit, joiden mitat ovat 1.2, 1.5 ja 3.0 metriä, ankkuroidaan tukevasti ruuveilla betonilattiaan. Ruotsalaiset ovat kaavailleet hinnaksi viittätuhatta kruunua kappaleelta.

Kauppalehti 27/10-86

**PIKKU-
JOULU-
JUHLISTA
JALOIN.**

KERHOTAVARAMYYNTI

(Tilpehöörit på svenska)

PUKEUDU TYYLIKKÄÄSTI

T-PAIDAT 45 mk
S, M, L, XL, XXL
kelt., valk., pun.,
t-sin., sin.

COLLEGET 85 mk
S, M, L, XL, XXL
musta, viininpun.,
luononvalk.

TEE KERHOA TUNNETUKSI

KERHOTARRAT
ISOT 10 mk
PIENET 2 mk

KANGASMERKIT
15 mk

KULJETA VAIVATTOMASTI

REPUT 80 mk

VYÖLAUKUT 35 mk
(MANTSAKUSKIT !)

NÄY PIMEÄSSÄ

HIHAHEIJASTIMET 18 mk

TILAUKSET:

- ★ KORTILLA TAI Puhelimella:
— NIMI, OSOITE
— TUOTE, KOKO, VÄRI
- ★ HANNU IMPOLA
KILORINNE 10 A 11
02610 ESPOO
PUH: T. 90-567 3133
K. 90-592 568

TOIMITUS:

- ★ POSTIENNAKOLLA
- ★ HINTAAN LISÄTÄÄN POSTIKULUT

Tilaa postitse!

**Tilpehöörskän tapaat
vasta talvirallissa**

Aika 19.10.1986
Paikka Vantaa
Läsnä Urpo Vaahtera
Aki Oura
Pekka Kuoppala
Hannu Impola
Jouni Valkeejärvi
Raili Kinnunen

Pöytäkirja
Hallituksen kokous
30.8.1986

Veli-Matti Kaipainen
Pertti Saarenheimo
Jouko Mäenpää
Timo Ylä-Mononen
Annukka Kuoppala
Guy Wikström

- 1 Kerhon puheenjohtaja Vaahtera avasi kokouksen.
- 2 Kokous todettiin laillisesti kokoon kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.
- 3 Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Urpo Vaahtera ja sihteeriksi Raili Kinnunen.
- 4 Käsiteltiin edellinen hallituksen kokouksen pöytäkirja.
- 5 Talviralli: Raimo Riionheimo hoitaa asiaa, homma tuntuu olevan hoidossa. Puheenjohtaja toimittaa talviralli-tietoa Arvelinille, julkaistavaksi Ruotsin sivuvuoruyhdistyksen lehdessä.
- 6 Hallitus päätti muuttaa kirjanpidon tilinimen 3911 posti- ja pankkikulut nimeksi postikulut.
- 7 Hallitus päätti, että kerholehden ensimmäiselle sivulle lisätään toimitukseen osallistuvien henkilöiden nimet, eli Maarit Seppälä, Petri Lindgren ja Anna-Liisa Kuoppala. Vuoden viimeisestä Motoristin numerosta päätettiin tehdä värinumero.
- 8 Hallitus päätti hankkia kerholle sanelukoneen, jonka hinta on 699 mk.
- 9 Mahdolliset uudet yhteyshenkilöt:
Aki Oura ja Annukka Kuoppala hoitavat yhteyksiä Suomen Retkeilymajajärjestöön.
Timo Ylä-Mononen hoitaa yhteyksiä Liikenneturvaan.
Pekka Kuoppala selvittää kerhon osallistumista MP-näyttelyyn.
- 10 Puheenjohtaja ja sihteeri hoitavat kerhon joulutervehdysten lähettämisen.
- 11 Puheenjohtaja kertoi terveiset Liikenneturvan kouluttajakokouksesta.
- 12 Selvitettiin kerhon tarvikkeiden uudelleenjakoa uusille toimihenkilöille.
- 13 Jouko Mäenpää toi Kontio-järjestäjien terveiset. Paikkaa ei ole vielä lyöty lukkoon. Järjestäjien tehtäväjako on suoritettu. Veli-Matti hoitaa karhujen tilaamisen. Hallitus päätti, että tilataan nyt kerralla 20 karhua.
Myös päätettiin tilata kerhoreppuja 50 kpl ja vyölaukkuja 10 kpl.
Ensivuoden jäsenmaksun eräpäiväksi päätettiin 15.2.—87.
Kerhon koulutuspyörä on rikki. Jouni hoitaa sen korjaamisen.
- 14 Matkakuluja korvattiin seuraavasti:
Pertti Saarenheimo 100 mk
Jouko Mäenpää 100 mk
Timo Ylä-Mononen 80 mk
Kokouksen järjestelykuluja korvattiin Urpo Vaahteralle 240 mk.
- 15 Puheenjohtaja päätti kokouksen.
Jaakko Laurila puheenjohtaja
Raili Kinnunen sihteeri

KERHON PYÖRÄMERKKI

Merkki on tehty tummasta messingistä sekä varustettu kahdella kiinnitysruuvilla muttereineen. Pinta on kiillotettu. Merkin korkeus on 56 ja leveys 54 mm.

Merkin säännöt ovat seuraavat:

- ★ Merkin hankkiminen edellyttää kahden vuoden jäsenyyttä
- ★ Merkki on jäsenkohtainen ja jäsenen nimi kaiverretaan merkkiin kerhon toimesta, ts. merkkiä ei saa ilman nimeä
- ★ Merkki on tarkoitettu pyörään kiinnitettäväksi
- ★ Merkin hinta tulee maksaa kerhon postisiirtotilille etukäteen.

Hinta kaiverruksineen

80 mk

TILAUS: Maksa summa kerhon postisiirtotilille 428 781-0

Vastaanottaja: Moottoripyöräkerho 69 ry

c/o Veli-Matti Kaipainen, Jalavatie 5 A 6 00270 Hki

Merkitse maksukorttiin tunnus "pyörämerkki",
liittymisvuotesi ja nimesi (= kaiverrus)

**KOSKA MERKIT KAIVERRETAAN USEAMPI
KERRALLAAN, VOIT JOUTUA ODOTTELEMAAN
MERKKIÄSI, MUTTA SE TULEE VARMASTI.**